

PIS a Encamp, ben moblat, 3 habitacions i 2 banys. Parking i traster. Bon preu.

ÀTIC a Andorra la Vella, 3 habitacions i 2 banys. Gran terrassa. Cèntric. Parking.

ÀTIC a Andorra la Vella, 176m². Pàrking.

APARTAMENT a Arinsal, moblat, a peu de pistes, 80m². 14.000.000 Ptes.

PIS a Escaldes, 4 habitacions, més 2 banys. 26.000.000 Ptes. Amb parking. Assolellat. Molt bona vista.

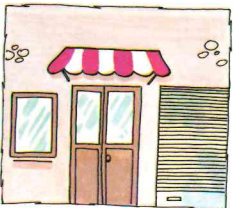
CASA ADOSSADA a la Seu d'Urgell, cèntric, jardí i garatge. 150m², 3 habitacions. 21.000.000 Ptes.

APARTAMENTS a la Pleta de l'Aldosa.

2 XALETs ADOSSATS a Escàs. Molt bona situació. Jardí. Vista panoràmica. 380m².

XALET ADOSSAT a Aixirivall, 400m², jardí i garatge. Vista panoràmica.

XALETs ADOSSATS a la Massana. Acabats de qualitat. De 4 o 5 habitacions. Garatge, trasters. Jardí. De 250 a 330m².

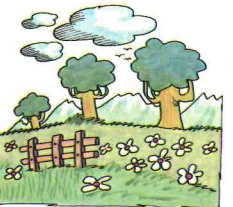
BOTIGA en traspàs a l'Avinguda Meritxell al costat del parking Comunal. Informació directa a les nostres oficines.

LOCAL en traspàs a l'Avda. Dr. Mitjavila.

BOTIGA en traspàs a l'Avinguda Riberaygua.

LOCAL en venda al carrer de l'Unió.

LOCAL en venda al carrer de la Sardana, 300m², planta baixa més 500m² soterrani. Molta façana exterior.

PARCEL·LA de terreny de 650m² a Escàs. Molt bona vista.

PARCEL·LA DE TERRENY a Engolasters. 412m².

TERRENY en venda al millor punt de Can Diumenge. Vista panoràmica. Accés per dos vials. Aproximadament 2000m².

FINQUES RÚSTIQUES en venda a la Província de Lleida..

TERRENYS de grans dimensions per a inversors i promotors. Diverses oportunitats.

IMMOBILIÀRIA LAND S.A.

Avinguda Meritxell 99

Telèfon 61 820. Fax 60 407

TENIM a la seva disposició altres ofertes de pisos, locals i terrenys.

NO DUBTEU EN CONSULTAR-NOS.

L'ESCRITOR DEL MES DE "XARXA CULTURAL" A ANDORRA

MIQUEL ÀNGEL RIERA: "CAL SER COHERENTS AMB LA SANG I AMB LA HISTÒRIA"

Fa uns dies, l'escriptor - poeta i novel·lista - balear, Miquel Àngel RIERA, visitava Andorra, convidat per "Xarxa Cultural", en la seva faceta divulgativa quant a parlar catalana els homes - i les dones - de lletres designats "escriptors del mes" i amb la col·laboració del Comú d'Andorra la Vella.

Per tal de presentar aquest illenc, nat a Manacor el 1930, hem considerat molt adient

reproduir les consideracions que sobre la seva obra poètica apareixen en un recull biobibliogràfic sobre els poetes en llengua catalana.

"Miquel Àngel Riera és autor d'una obra complexa, limitada pel que fa a l'extensió, però d'una força, coherència i originalitats equiparables a la de Blai Bonet. Si més no, per l'atracció, sense adjectius per la realitat, i per la posició de rebuig de la

tradicció poètica mallorquina. L'any 1965 publicà el recull *Poemes a Nai*, de tema amorós, que s'iniciava amb una exclamació que l'havia de fer famós: "T'estimo, però me'n fot". En els seus inicis com a poeta tingué un pes considerable la lectura i l'adopció dels poetes de la generació del 27.

Riera ha escrit una obra unitària, ordenada i publicada segons l'ordre estricte de la creació: "Des de mi, és

clar que cada un dels meus poemes és sempre conseqüència de l'anterior i principi generador del que el segueix." Així l'obra ha anat creixent des d'un nucli inicial: els *Poemes a Nai*. Des del primer llibre és molt evident la voluntat autobiogràfica, de plantejar-se un ésser en el món d'una manera molt directa: amb un recurs freqüent a formes dialectals, fent exhibició del jo. Però també, qüestionant la idea d'identitat.

Biografia, publicat el 1974, però redactat quatre anys abans és un llibre molt desigual en què s'interessà altre cop per la dada privada. L'amor no era tan sols eròtic, sinó que tenia un sentit més ampli. El 1979 publicà *La bellesa de l'home*, escrit entre l'octubre de 1971 i el març de 1972, que és un estadi cap a *Paràbola i clam de la cosa humana*. Amb aquest llibre efectuà un canvi important, perquè de l'òrbita del personal i privat es vessava cap a l'exterior, interessant-se per l'home en societat. El 1980 publicà *Llibre de les benaventurances*, que aplegava vint-i-sis poemes. Hi ha aquí una acceptació del món, des del reconeixement de l'amor fins a la paròdia del discurs bíblic adreçat a personatges diversos: el que cerca la bellesa, el que ensopega amb la mateixa pedra, etc. La poesia de Riera es dreça com un dicteri, expressió d'una incomoditat en el món, d'al-

86

gú que ha viscut i ha meditat lentament. D'aquí la tendència al poema llarg i discursiu - de to gairebé didàctic -, que contrasta amb d'altres, breus i epigramàtics, volgudament críptics."

Com a narrador ha publicat "Andreu Milà" (1973), "Morir quan cal" (1974), Premi Sant Jordi i Premi de la Crítica "Serra d'Or". El 1978 dona a conèixer "L'endemà de mai", que obté el Premi Nacional de la Crítica i publica el 1979 el volum de narracions breus "La rara anatomia dels centaures". Continua tot publicant, el 1984, "Panorama amb dona" i darrerament "Illa Flaubert", Premi "Ciutat de Barcelona" i Premi "Creixells", i està a punt de treure "Els deu inaccessibles".

DE MANACOR A ANDORRA...

Miquel Angel RIERA, a més de la seva conferència pronunciada a Andorra la Vella la nit

del 22 de març, davant un auditori més aviat adult, va intervenir la mateixa tarda a l'Escola Andorrana d'Escaldes-Engordany, meravellant - i meravellant-se'n alhora ell mateix - els infants d'aquell centre educatiu.

Fou llavors quan vam tenir el plaer de trobar-lo i de fer-la petar una estona, sense gaires academicismes, tal com raja.

- De quina manera podria motivar Andorra, un home de les Illes?

- A mi, Andorra m'ha motivat en el sentit de la complementaritat. Ha estat tot un periple que se m'ha convidat a fer per tota l'àrea de parla catalana com a conseqüència d'haver estat nomenat "escriptor del mes de març". De moment, la motivació és aquesta i penso que, de viure jo un temps aquí, Andorra em podria motivar en el fet de suggerir-me qui sap si una història o algun principi germinal d'un llibre, però la veritat és que en aquest moment actual encara estic

vivint aquesta emoció de l'acabat d'arribar i trobar-me amb aquesta cosa absolutament insòlita per a mi com és un país que, des de sempre, ha tingut la llengua catalana com a llengua pròpia, sense més entrebancs que els que puguin derivar d'unes qüestions sociològiques producte del temps modern, i que no ha viscut una prohibició de la llengua com l'hem viscuda nosaltres; jo mateix, en particular, vaig ser-ne una bona

víctima, d'això...

COHERÈNCIA AMB LA HISTÒRIA

- Bé, en aprofitar aquestes valoracions que esteu fent sobre la llengua, sobre aquesta la nostra llengua única i oficial, ací a Andorra, i abans d'entrar en el tema que ens ocuparà més directament, com és el de l'escriptor, voldríem potser continuar considerant aquest estat de la llen-

gua catalana que, també ací, com arreu dels països catalans, tenim a bastament mal-mesa... Com veieu, doncs, el camí per a "refer" aquesta llengua catalana, és a dir, per a tornar-la plenament al poble...?

- La veritat és que em resulta molt difícil improvisar una solució a aquesta problemàtica que és molt vasta, que forma part d'un moviment històric, però penso que si es pogués fer sentir a la gent la

viatges relax

Amb Nosaltres. Arreu del Món!

Tel: 22 044

pagina CULTURAL

Amb el suport de

"laCaixa"
CAIXA DE PENSIONS

Oficines al Principat d'Andorra

- *ANDORRA LA VELLA
- *ESCALDES ENGORDANY
- *SANT JULIA DE L'ORIA
- *LA MASSANA
- *ENCAMP

necessitat d'actuar d'una manera coherent amb ells mateixos, coherent amb la seva pròpia sang, amb la seva pròpia història, s'hauria donat un pas molt important.

- Penseu, doncs, que no hi ha una coherència en la conducta del poble de parla catalana?

- Lamentablement, aquest sentit de coherència s'està perdent i està, fins i tot, una mica passat de moda, però penso que s'hi ha de tornar i que és absolutament necessari.

Jo no sé com és a Andorra la problemàtica de la llengua, perquè acabo d'arribar, però el que sí que puc dir és que, en tot el períple que estem fent ara, per Catalunya, m'ha sobtat, d'una manera molt positiva, veure de quina manera s'està creant una infraestructura cultural bastida, lògicament, a partir de l'ús de la llengua catalana i que jo, des de la distància, no imaginava que existís. I potser era així perquè els meus contactes amb Catalunya s'havien arribat a convertir en el tòpic d'anar a Barcelona, freqüentment per tasques de tipus editorial i Barcelona acabava essent el

símbol de tot Catalunya quan, en realitat, Catalunya és una cosa molt més vasta i he pogut comprovar que el català és molt més viu fora de Barcelona que no pas dins de la pròpia capital.

"LA PARAULA ÉS LA TROBALLA SUBLIM DE L'ÉSSER HUMÀ"

- Parlarem ara amb el literat per demanar-vos, tòpicament però necessària, com us va venir aquesta vocació, per tal com suposem que ha estat realment una vocació...

- No tinc antecedents familiars que em puguin servir de punt de partida, però el que sí que tinc és una memòria molt antiga; quan era infant vaig començar a sentir una vertadera fascinació per tot allò que constituís un fenomen creatiu, fos del signe expressiu que fos, però preferentment orientat vers una creativitat utilitzant la paraula i és perquè la paraula, per a mi, és la troballa sublim de l'ésser humà.

- Per a vós la paraula és, doncs, un punt de referència cabdal en la història de la humanitat?

- Per a mi la paraula és aquella cosa que va "inaugurar" la humanitat, en el moment en què un antecessor de l'home, un homínid, un antropeide, va pronunciar la primera paraula. Jo, a partir del moment en què vaig tenir consciència d'això, m'hi vaig vincular d'una manera vital i amb un fervor total. I, des d'aquí, no faig més que experimentar una actitud totalment d'adolescent, perquè els meus entusiasmes actuals són els mateixos que tenia en l'adolescència.

"ESCRIURE EN CATALÀ, PER A MI, ES IRRE- NUNCIABLE..."

- Hi haurà hagut, naturalment, una més gran consciència en la vostra trajectòria, una molt lògica evolució, fruit de l'experiència...

- Naturalment que hi ha hagut una història quant a la utilització de la llengua, perquè, per raons que no cal ni tan sols esmentar, durant la meua adolescència, l'única llengua que era utilitzable a nivell públic era el castellà i jo vaig créixer en la creença que fins

i tot el castellà era l'única llengua que tenia una capacitat expressiva idònia per a utilitzar-la dins la tasca creativa i que el català era una llengua una mica de tall suburbial, que servia a nivell col·loquial, a nivell familiar, a nivell de carrer...

La cosa va anar així fins que, en un moment determinat, quan ja tenia vint-i-cinc o vint-i-sis anys, vaig poder reaccionar, vaig poder anar retallant uns indicis que em van fer veure clar la meua condició de català, de català de les Illes, i ja, des d'aquell moment, amb una gran voluntat de servei i sabent que m'enfrontava amb una gran dificultat per difondre aquella obra que jo anés bastint, per manca d'una estructura editorial, vaig integrar-me i de manera, des de llavors, absolutament irrenunciable, estic escrivint en català i ho faré tota la meua vida.

"MAI NO HAURIA ASSOLIT AQUESTA EXPRESSIVITAT AMB LA LLENGUA CASTELLANA"

- Es cert, llavors, que podríem dir que, en redescobrir aquesta llengua, haureu canviat els plantejaments no tan sols formals, en el vehicle lingüístic expressiu, sinó també i molt essencialment els plantejaments fonamentals, en aquesta defensa de la llengua, que hauran incidit en el contingut de la seva obra, com a poeta, en el fons

i en la forma, i també com a novel·lista...

- Efectivament, i vaig trobar-me amb la insòlita situació d'haver d'estudiar gramàtica catalana quan normalment tens una edat en la qual aquestes coses ja no s'estudien perquè es donen per sabudes... i jo, la que donava per sabuda era la castellana que era l'única que se m'havia ensenyat.

Aquesta recuperació de la meua identitat va provocar també una descoberta esplèndida i és que jo tenia al meu abast - perquè era una llengua que jo havia mamada - una llengua amb una expressivitat extraordinària, en la qual no em calia més que posar-hi una mica d'ordre a nivell ortogràfic i gramatical i que em servia per a concretar uns matisos i una expressivitat que, possiblement, mai no hauria assolit utilitzant la llengua castellana que era la que se m'havia ensenyat.

"UN LIRISME TOTAL"

- Sabem que és difícil de sintetitzar conceptes però, com a home de lletres i creador, ens podríeu, no diríem condensar, sinó discernir conceptualment el conjunt de la vostra obra?

- La meua obra es caracteritza per un lirisme total, un lirisme

arrabassador i és perquè el primer que ha d'aconseguir una obra és d'ajudar que el propi autor s'esclareixi ell mateix, esclareixi la seva dimensió humana i vagi eliminant aquest feix d'incògnites en què consisteix l'ésser humà. Jo estic preocupat per millorar la meua condició humana i penso que la millor gimnàstica mental que puc fer és aquest exercici en profunditat que és escriure. Es per això que sempre tracto temes que són absolutament vinculats a mi, les meves inèdgnites, les meves dèries, les meves passions i tant la meua obra poètica com després la novel·lística han tractat temes que a mi em resulten d'un gran interès per a intentar d'entendre a fons.

PROJECTES CINEMATOGRAFICS

- Com veuríeu la vostra obra o part de la vostra obra plasmada en imatges, al cinema, a la televisió, una transposició a un mitjà que és extraordinàriament comunicatiu i integrat plenament a l'avenç de la nostra civilització?

- M'agradaria molt i puc dir que hi ha hagut intents de trasplantar obra meua al cinema. Concretament un director català prou conegut, Rovira-Belceta, estava interessat a dur

SANTAMARIA & COSAN

AGENTS DE
COMPANIA ANDORRANA D'ASSEGURANCES
LA Nº 1 AL PRINCIPAT D'ANDORRA

Avgda. Meritxell, 88, 1er. - Tel: 20 390 - ANDORRA LA VELLA

**CORRECCIONS DE CATALÀ
TRADUCCIONS**

Telèfon: 43 466

al cinema la meua primera novel·la, "Andreu Milà", i estava treballant en la sinopsi del guió inicial quan va tenir un atac de feridura que li ha impedit tenir la mobilitat suficient. Segueix però estant interessat, tant és així que encara no fa ni quinze dies, amb motiu que el meu darrer llibre "Illa Flaubert" va ser guardonat amb el premi "Ciutat de Barcelona" i amb el premi "Creixells", em va trucar per telèfon i em va dir que se sentia millor i que no volia morir sense, abans, fer una gran pel·lícula i que aquesta pel·lícula partís d'un llibre meu. No sé si això passarà d'ésser un propòsit, una il·lusió d'un moment o si podria arribar a tramir una realització fílmica. A mi, naturalment, m'interessaria molt que així es fes.

L'ESCOLA ANDORRANA

- A banda de la conferència que encara heu de pronun-

ciar, quina impressió n'heu tret, de la vostra visita a l'Escola Andorrana?

- Ha estat una impressió realment magnífica i no ho dic per afalagar ningú ni per agrair l'hospitalitat amb la qual se m'ha rebut, però la veritat és que, trobar-me amb uns xicots tan joves, inicialment ha estat una sorpresa per tal com jo venia amb la idea de trobar-me amb adolescents i han estat infants. Això m'ha sobtat i fins i tot m'ha preocupat i m'ha fet pensar que em trobava davant una prova bastant difícil, ja que el pont de vinculació entre ells i jo era, per qüestió d'edat, més llarg a cobrir que no pas amb gent adolescent, amb la qual estic, d'alguna manera, habituat a sintonitzar, sobretot durant aquestes darreres setmanes que ho he fet tot sovint amb molt de plaer.

La veritat és que m'he trobat amb uns xicots que m'han sorprès, en primer lloc, pel seu nivell d'educació i que s'han portat d'una manera magnífica,

cosa que no podia ni imaginar en una edat en la qual se'ls atribueix una inquietud i fins i tot una mala educació que, realment, no es dona en aquests infants. He sortit molt i molt gratificat dels dos nivells que he visitat, tant d'una classe com de l'altra.

Nosaltres hem de confessar que tan sols havíem llegit l'"Andreu Milà" i que l'atzar ha fet que, al cap dels anys, ens trobéssim amb el seu autor, lluny de les seves illes nadiues, al cor del nostre Pirineu. No ens sorprèn gens que en Francesc Rovira-Beleta, cineasta amic i intel·ligent, vulgui traslladar aquest títol al cinema: en Miquel Angel Riera ens ha donat una abassegadora impressió de tranquil·la lucidesa en la defensa d'unes identitats i valoracions que l'estan portant molt alt en el firmament de les lletres catalanes.

J.G.

CIIMSA, Inversions i Immobiliària

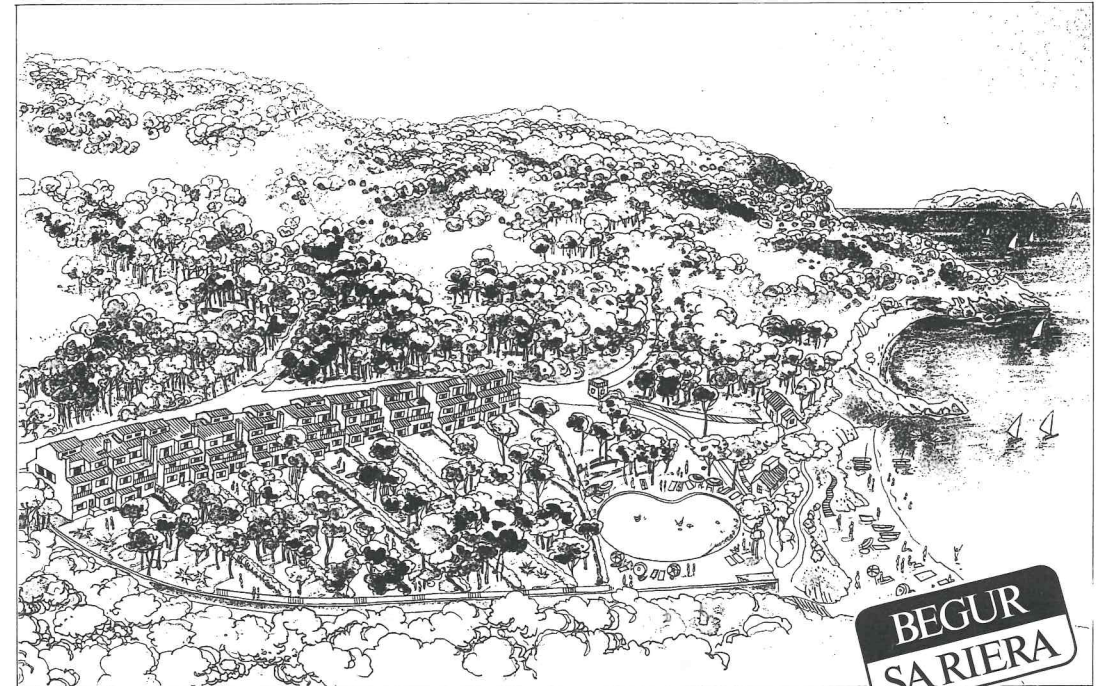
Us ofereix en venda directa de promotor dintre de la Urbanització:
'LA LLOBATERA' a la vila d'Arinsal.

Xalets adossats o unifamiliars gaudint de sol permanentment...
VOSTE ENCARA ESTA A TEMPS D'ESCOLLIR LA DISTRIBUCIO INTERIOR QUE MES LI AGRADI!!! Preus a partir de 33.000.000.- Ptes i superfícies de 150 a 220 m2. + jardí. Facilitats de pagament.

INFORMI'S SENSE CAP COMPROMIS AL 27 2 00

BEGUR-CALA DEL REI

En el corazón de la Costa Brava

SOLO 10 UNICAS TORRES

ZONA RESIDENCIAL DE LUJO Y PRIVILEGIADA

Llaves en mano. 300 m². Grandes terrazas. Comedor y salón estar con chimenea. 4 dormitorios con armarios empotrados. 4 baños completos y 1 aseo. Cocina con nevera combi, microondas, lavadora, lavavajillas, horno eléctrico y cocina a gas. Office con mesa para 10 personas. Garage. Calefacción a gas propano. Contadores de luz, agua y gas instalados. Conexiones, alarma y teléfono.

Dos antenas, parabólica y privada. Pavimento con cerámica tradicional de La Bisbal.

Acabados primera calidad. Piscinas, sauna, duchas, aseos y vestuarios individuales. Jardines propios con pinos. Jardín común para las 10 torres. Sin trumtana. Sol todo el día. A 20 m. de la playa. Aprobado puerto deportivo. Club Náutico con 700 amarres. Cerca Club de Golf Pals (a 2 Km.)
Precio 50 millones.

Si Ud. desea información en Andorra: **FLODOR, S.L.** Sr. Salomó - Tel. (9738) 25558

ZAHEMA, S.A. Pau Claris, 111, 1. - 08009 Barcelona Telfs. (93) 318 04 41 - 318 00 78

BEGUR - SA RIERA Chalet del Rei - Girona Telfs. (972) 63 68 12 - 63 69 38